

LA CRÒNICA

Xevi Masachs

Públic a peu dret i periodistes a la zona habilitada en una bastida, tots amb paraigües. A la dreta, el públic de l'altre costat, amb una pancarta de "Catalonia is not Spain" ■ MANEL LLADÓ

Amb la pluja no s'hi comptava

Va ser obrir portes i posar-se a ploure. Amb això no hi comptàvem. No havia de tardar unes quantes hores més a arribar? "El mòbil em marcava que fins demà, res", deia un. El mòbil no es mullava. La resta, sí. I no pas poca estona. Ni tan sols era una qüestió de classes, perquè la llotja presidencial, també improvisada, està al descobert. En tot el camp, només hi ha una petita tribuna. I totes les graderies supletòries, com és lògic, a l'aire lliure. Com també la zona habilitada per a la premsa, unes taules enlairades amb una bastida, que van passar d'amenaçar d'acabar servint per al joc de les cadires – "val més que hi anem

aviat que no s'hi cabrà" – a ser inútils. Connectar els portàtils era un exercici de risc, i al cap d'un moment hi va haver més periodistes als budells de la bastida que a sobre.

La pluja no va voler marxar i va aixafar la guitarra. No pas al terreny de joc, perquè si un avantatge té la superfície sintètica és que no se sol embassar i el joc no rep els efectes que hi hauria pogut haver en un camp de gespa natural. Més preocupada estava la presidenta, Isabel Tarragó, per l'afició que ben d'hora havia anat al camp i que va haver de resistir l'aigua. El dia que el club havia fet fins i tot bufandes per a l'ocasió, amb la data i el rival, i que s'afe-

gien als altres productes de marandatge que ja tenen, se'n va trobar a faltar un altre. "Hauré de fer paravents", explicava Tarragó. El seu marit, Oriol Alsina, s'anava aixecant de tant en tant, però seguia bona part del partit assegut a la banqueta. En canvi, Mauricio Pellegrino va estar molta estona dret, seguint el costum que tenen molts entrenadors de ser a fora de la banqueta, a peu dret, ploqui o nevi. Cal?

L'aigua no va ser l'únic maldecap per a uns quants aficionats, que es van perdre una bona part del partit (n'hi ha que gairebé tota la primera part) perquè van quedar bloquejats a fora. A l'entrada es va frenar i racionar l'ac-

cés de la gent perquè ja n'hi havia molta a les grades supletòries, i tampoc era qüestió de prendre riscos. *Overbooking?* Fa de mal dir quanta gent hi havia, però és cert que, amb tants paraigües, totes les zones es veien força plenes. Fins i tot va costar el seu temps instal·lar una pancarta gegant de *Catalonia is not Spain*.

L'Ajuntament de Llagostera i el club, amb bona voluntat, van fer el que van poder, però amb el temps no hi comptaven. Si l'amenaça de pluja hagués estat més estricta des de feia dies, potser s'hauria pensat en alguna mesura o fins i tot hauria valgut la pena plantejar-se jugar en un

altre estadi, amb més facilitats d'accés, i amb més zones cobertes, tant per als aficionats com per als que hi anaven a treballar. Però no es pot controlar tot.

Al camp, un córner en el primer minut i una falta de les que agrada a Pitu en el tercer eren un bon senyal per al Llagostera. Però l'empenta dels llagosterencs no es va traduir i, com sol passar, l'equip gran en va tenir prou amb una acció a pilota aturada per arribar al descans amb molta feina avançada i amb una altra, un córner, per fer el 0-2. I per al petit, l'infortuni de Marc Sellarés amb el penal al pal. Un càstig excessiu. Queda Mestalla. A disfrutar-ho, que s'ho mereixen.

Futbol. 3a divisió. El club contracta el tècnic amb qui no es va entendre per a la renovació l'estiu passat. El relleu d'Urdiales ja va dirigir l'equip en dues etapes i també va ser-ne jugador

El Palamós s'encomana a Vilchez

Pere Subirana
PALAMÓS

Acció i reacció. Poques hores després d'acomiar Edu Urdiales, el Palamós va anunciar la contractació d'Edu Vilchez per reactivar l'equip i posar fi la mala dinàmica de resultats que ha enfonsat el conjunt baix-empordanès fins a l'última posició de la classificació de tercera divisió.

Precisament Vilchez va ser el tècnic que en la passada campanya va portar el Palamós a acabar en una bona tercera posició de primera catalana, que li acabaria donant l'ascens

Les reaccions

“El Palamós és sempre el meu lloc preferit. M'han demanat de tornar i torno sense dubtar”

Edu Vilchez
ENTRENADOR DEL PALAMÓS

“Es tracta d'un home carismàtic a Palamós, que agrada als jugadors. Ha de portar tranquil·litat”

Miquel Aguilar
PRESIDENT DEL PALAMÓS

de rebot fruit de la compra de la plaça per competir a la segona B de l'Espanyol B. Acabada la campanya, però, la directiva palamosina i l'entrenador no es van posar d'acord per firmar la continuïtat, fet que va portar Urdiales a la direcció de l'equip.

“Es tracta d'un home carismàtic a Palamós, que agrada als jugadors. La seva arribada ha de portar tranquil·litat i una bona dosi de moral. Espero que definitivament Vilchez sigui la solució als nostres problemes”, afirmava el president de l'entitat, Mi-

Edu Urdiales marxa dolgut

Edu Urdiales, que ahir es va acomiar de la plantilla, va dir sobre la seva destitució: “Jo només he parlat amb el president i m'ha dit que han pogut més les pressions que ha tingut

que la seva confiança amb mi.” Urdiales diu que marxa de Palamós “una mica dolgut, ja que no ens han deixat acabar de fer tots els canvis que teníem previstos”.

quel Aguilar.

Vilchez, com a casa

Només quatre mesos i mig després, Edu Vilchez torna a agafar les regnes del Palamós, un club que coneix a la perfecció, ja que hi té experiència com a jugador i, en dues etapes diferents, com

a tècnic: “El Palamós és sempre el meu lloc preferit. Si em demanen de tornar, jo torno a casa i amb tota la il·lusió del món”, va explicar. Pel que fa a la situació de l'equip i els objectius immediats va afegir: “Ara del que es tracta es de guanyar partits immediatament.

Edu Vilchez dirigint el Palamós ■ J.SABATER

L'equip té la necessitat imperiosa de guanyar: Hem de fer una pinya total per fer-nos forts defensivament i tractar bé la pilota.” El nou *mister* ja va dirigir ahir l'entrenament i s'entrenarà demà a la lliga contra el Castelldefels, a les dotze. ■